

Dostať sa na olympiádu, to je sen každého športovca. Ty si sa tam dostal. Čo všetko si musel splniť, aby si získal nomináciu na takúto prestížnu športovú súťaž?

V prvom rade boli veľmi dôležité tréningy, ktoré boli veľmi náročné. Trénovali sme dvakrát do dňa sedem dní v týždni, dokonca aj v nedeľu. Museli sme prejsť a dobre sa umiestniť na siedmich kvalifikačných svetových pohároch. Posledné kvalifikačné preteky boli v Lotyšsku v Sigulde a tam sme sa dozvedeli, že sme sa kvalifikovali na olympiádu. Mali sme možnosť trénovať na tej dráhe ešte pred olympiádou, čo bolo veľmi nezvyčajné.

Byť v Pekingu, na olympiáde, kde smerujú takmer všetky oči sveta, to nie je len tak. Aké pocity si prežíval, čo si si myslel?

Mal som veľmi zmiešané pocity, pretože som bol len na jednej mládežníckej olympiáde v roku 2016 v Lillehammeri (Nórsko) a z veľkej olympiády som pozeral iba videá a všelijaké dokumenty. Mal som však očakávania a bol som až zaskočený, že som pocítil na vlastnej koži ten pravý adrenalín, nadšenie a všetko okolo. Bolo tam super prostredie a keď sme išli na otvárací ceremoniál, tak to bolo neskutočné. Keď som tam kráčať, mal som zimomriav-

ky, do očí sa mi tlačili slzy radosti a bol som nesku- točne rád, že sa mi jeden z mojich snov splnil.

Aká bola cesta do Pekingu? Kde ste bývali?

Cesta bola zvláštna tým, že hneď ako sme prišli do Bratislavy, čakali na nás novinári a robili s nami rozhovory. Potom na nás už čakal autobus, ktorým sme šli do Viedne a z Viedne sme cestovali lietadlom do Pekingu. Keďže bolo obdobie pandémie Covid-19, hneď ako sme vystúpili z lietadla, ani sme si nestihli zložiť veci, hneď nás testovali. Ubytovanie sme boli v olympijskej dedinke Yanking. Pandémia nás dosť obmedzovala, pretože sme sa museli neustále testovať a väčšinu času sme museli tráviť na ubytovni. Zo začiatku to bolo také, že sme sa nemohli stretávať ani so športovcami z iných krajín. Sane a batožinu na tréningy aj po nich sme prevážali na štvorkolesovej elektrickej kolobežke

Aké si mal pocity zo samotnej súťaže?

Sánkovanie je z veľkej miery o presnosti a precíznosti, takže aj maličké chyby nás môžu obrátiť zo saní a obrať o medailu. V Pekingu sa nám nedarilo už od začiatku. Už na prvom tréningu sme robili chyby, ale snažili sme sa dobojovať so srdcom draka tak, ako sa ukázalo na umiestnení - v celkovom poradí sme skončili na 13. mieste.

zdroj: súkromný archív Tomáša Vaverčáka

Aký bol návrat na Slovensko?

Návrat domov bol plný emócií, radosti a plný osláv, no, bohužiaľ, nie spokojnosti. Boli sme sklamaní z pretekov, pretože sa nám nevydarilo podľa našich predstáv.

Aké sú tvoje plány do budúcnosti?

Určite budem trénovať silnejšie a intenzívnejšie, aby sa to ukázalo na ďalšej olympiáde. Chcem sa zamerať na mentálnu psychiku, aby som vedel lepšie pracovať so stresom a s emóciami na dôležitých pretekoch.

Milý Tomáš, ďakujeme Ti za rozhovor a želáme Ti veľa radostných chvíľ, úspešných momentov na pódiu víťazov.

NIKOLA

Peking, mesto zaujímavé svojou nevšednou kultúrou, pri tom také vzdialené a tajomné, sa tento rok stalo dejiskom zimných olympijských hier, na ktorých mali zastúpenie aj naši športovci. Na ZOH v Pekingu našu krajinu reprezentoval aj tandem sánkarov Tomáš Vaverčák a Matej Zmij, ktorý v súťaži dvojíc skončil na konečnom 13. mieste. Na prvý pohľad možno vzdialená meta, pre mnohých nedosiahnuteľná. Tejto méty sa však dotkol náš kamarát z Tatier, skromný Tomáš Vaverčák.